

Journalisten Hanna Nyberg modererade pilotsamtalet om muskelspråk. Bild: Thord Lyrstrand

Blachmans tysta kvinna får röst

2013-05-24 | Helle Lyrstrand Larssen

KULTUR Vad skulle den tysta kvinnan i teveserien *Blachman* säga om hon fick chansen? Och vilka kroppsideal är det som styr oss i vardagen? Det var några av de frågor som samtalet kretsade kring under Göteborgs första pilotsamtal om Muskelspråk.

I måndagskväll samlades ett 30-tal kvinnor och män för ett pilotsamtal om kroppsideal på scen, i illustrationer och i vardagen med utgångspunkt i aktuella teveserier. Arrangörerna **Angelika Prick**, **Hanna Nyberg** och **Catharina Fyrberg** presenterade ett trefaldigt grundmaterial inne på *Högskolan för scen och musik i Göteborg. Först 17 minuter av den danska teveserien Blachman*, då två män sitter i en soffa och talar om kvinnor i allmänhet, och kommenterar och bedömer en naken tyst kvinna framför dem i synnerhet. Därefter visade arrangörerna 13 fotografier av fotografen Catharina Fyrberg, som föreställde en omtolkning av Blachmans upplägg. Här är det istället Angelika Prick och två manliga vänner till henne som sitter nakna och tittar på varandra i olika konstellationer. Till sist visades 15 minuter av teveserien *Girls*.

Efter denna inledning delades samtalsdeltagarna in i tre grupper där varje deltagare fick två minuter var på sig att uttrycka vad bilderna hade väckt för känslor.

Sofia Landström, elev på Scenskolan i Göteborg, föll i tårar under sina minuter.

– Det är sorgligt att se teveserien *Blachman*. Jag kom att tänka på min syster. Kan vi inte vara färdiga med den här typen av bedömningar nu? Jag är 25 år och möttes av mycket av det här i min ungdom. Jag ser att min yngre syster får möta samma sak. Men jag tror till och med att det är värre nu än för tio år sedan, sade Sofia Landström.

Pilotsamtalet kretsade framförallt kring just denna teveserie *Blachman*. Upprördhet blandades med tankar kring att man alls inte borde bemöta och diskutera serien, utan vägra ta debatten, nonchalera och låta dö ut.

– Varför ska vi ens ägna tid åt att prata om de gubbarna, varför ska de få utrymme? Vi kan låta den generation gubbar dö ut, sade någon av deltagarna, vilket var en uppfattning som delades av många i samtalen.

Arrangörerna hoppades att samtalen skulle väcka debatt, rucka föreställningar och invanda mönster och skapa om.

Varför muskelspråk?

– Vi har valt mellan en mängd olika begrepp för detta. Men vi fastnade för Muskelspråk eftersom det kan tolkas på två olika intressanta sätt. Dels

bedöms vi som människor efter våra muskler, dels kan muskeln ses som motstånd mot osunda kroppsideal, sade journalisten **Hanna Nyberg**.

Initiativet till pilotsamtalet togs ursprungligen av Angelika Prick som är förstaårsstudent på Scenskolan i Göteborg.

– När jag började på skolan började jag fundera över vilka skådespelare som får huvudrollerna vid castings. Jag lade märke till att det verkade vara viktigare för kvinnor att hålla sig i god form än män. En man kan ha ölkagge och ändå få en fin huvudroll. Och då fick jag funderingar kring om jag behövde anpassa mig för att få roller. På så sätt är det här en kritik mot branschen.

Har du till detta samtal bjudit in även lärare och företrädare från branschen som har möjlighet att förändra situationen?

– Jag vill hellre börja i vardagen. Jag tror att nyckeln är att börja med oss själva. Och jag har också insett i den här processen med Muskelspråk att det är viktigt att söka sig till likasinnade och jobba med människor som har samma synsätt som en själv.

Samtalsdeltagare vänder och vrider på föreställningar om kroppsideal och motstånd mot desamma. Foto: Thord Lyrstrand

Kommentarer

Den här artikeln saknar kommentarer. Bli först med att lämna en!